

minu spłaty zadłużenia bądź do uznania udzielonej dotacji za bezzwrotną.”;

- 7) w § 5 dotychczasowy ust. 5 otrzymuje kolejną numerację 6;
- 8) w § 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Jeżeli obowiązujące opłaty i stawki taryfowe nie pokrywają planowanych kosztów własnych świadczonych usług lub wyrobów powiększonych o podatek obrotowy i od operacji nietowarowych plus 3% marży zysku, przedsiębiorstwa otrzymują na wyrównanie różnicy odpowiednią dopłatę z budżetu po uchwaleniu jej przez właściwą radę narodową. Upoważnia się Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej do zmiany wysokości marży zysku zawartej w dopłacie budżetowej.”;
- 9) w § 10 dodaje się nowy ust. 6 w brzmieniu:
 - „6. Dopłaty budżetowe w okresach kwartalnych podlegają zróżnicowaniu w zależności od sezonowości występującej w poszczególnych przedsiębiorstwach. Zróżnicowanie dopłat następuje na podstawie zatwierdzonych planów techniczno-eksploatacyjnych przedsiębiorstw.”;
- 10) w § 11 ust. 2 po wyrazach „z funduszu rozwoju przedsiębiorstw” dodaje się wyrazy „z uwzględnieniem przepisu § 5 ust. 2 pkt 2.”;
- 11) w § 11 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6. Minister Finansów w uzgodnieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej może dla poszczególnych rodzajów przedsiębiorstw ustalić, że pokrycie normatywu funduszami własnymi i pasywami stałymi ogranicza się do części tego normatywu, i zarządzi w związku z tym blokowanie na specjalnym rachunku

bankowym bądź przełanie zwolnionych z tego tytułu funduszy własnych przedsięwzięć na dochód budżetu, po doprowadzeniu własnych funduszy obrotowych do poziomu ustalonego pokrycia normatywów środkami własnymi i pasywami stałymi.”;

- 12) w § 12 po wyrazach „z upoważnienia prezydium właściwej rady narodowej” wyraz „mogą” zastępuje się wyrazem „powinny”;
- 13) w § 13 ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) inwestycje socjalno-kulturalne:
 - a) ze środków funduszu zakładowego lub innych funduszy przeznaczonych dla załogi, poza środkami przeznaczonymi na zakładowy fundusz mieszkaniowy,
 - b) z dochodów z likwidacji lub sprzedaży środków trwałych służących celom socjalno-kulturalnym,
 - c) z dotacji funduszy przeznaczonych na cele socjalno-kulturalne, a określonych odrębnymi przepisami,
 - d) z dotacji budżetowych.”.

§ 2. Minister Finansów ogłosi w Monitorze Polskim jednolity tekst uchwały nr 281 Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1960 r. w sprawie systemu finansowego przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Finansów i Gospodarki Komunalnej.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

60

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 lutego 1964 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej funduszu postępu techniczno-ekonomicznego

Na podstawie § 42 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie funduszu postępu techniczno-ekonomicznego (Dz. U. Nr 49, poz. 274) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Plany finansowe.

§ 1. 1. Plan finansowy funduszu postępu techniczno-ekonomicznego obejmuje następujące zasadnicze elementy:

- 1) po stronie wpływów:
 - a) wpłaty przedsiębiorstw tytułem narzutów na ich koszty,
 - b) dotacje budżetowe,
 - c) wpływy ze sprzedaży składników majątkowych nabytych lub wytworzonych ze środków funduszu;
 - 2) po stronie wydatków:
 - a) finansowanie prac związanych z rozwojem techniki,
 - b) finansowanie prac warunkujących postęp organizacyjno-ekonomiczny,
 - c) nagrody.
2. Jednostki organizacyjne przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego ponadto wykazują w planie finansowym funduszu odrębną pozycję wydatków „Finansowanie prac związanych z przygotowaniem produkcji nowych maszyn, urządzeń i wyrobów”.
3. Wzór planu finansowego określa zarządzenie w sprawie opracowania projektu budżetu centralnego. Ministrowie

mogą wprowadzać do wzoru dodatkowe pozycje planu lub dokonywać podziału pozycji zawartych we wzorze.

§ 2. 1. Dysponenti funduszu załączają do planu finansowego zestawienie planowanych kosztów zadań, wybranych z planu rozwoju techniki oraz z planu przedsięwzięć organizacyjno-ekonomicznych, a przewidzianych do sfinansowania z funduszu. Zestawienie planowanych kosztów powinno uwzględniać wszystkie zadania powierzone do wykonania dysponentowi oraz wybrane ważniejsze zadania powierzone do wykonania dysponentom niższego stopnia.

2. Wzór zestawienia określa zarządzenie w sprawie opracowania projektu budżetu centralnego.

3. Ministrowie mogą w stosunku do wszystkich lub niektórych zadań rozszerzyć zakres danych zawartych we wzorze przez wydzielenie z ogólnej sumy kosztów prac najważniejszych składników kosztów oraz przez podział kosztów prac według etapów ich wykonywania, jeżeli jest to uzasadnione długim cyklem prac i znaczną wysokością kosztów poszczególnych zadań.

§ 3. 1. Minister zatwierdza zbiorczy plan finansowy funduszu resortu, zgodny ze wskaźnikami narodowego planu gospodarczego, z podziałem na ministerstwo, zjednoczenia oraz bezpośrednio podległe ministrowi przedsiębiorstwa, których dyrektorzy są dysponentami funduszu. Plan finansowy funduszu przedsiębiorstw wchodzących w skład zjednoczenia, a będących dysponentami funduszu, zatwierdza dyrektor zjednoczenia na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa i po zasięgnięciu opinii organów samorządu robotniczego.

2. Przy zatwierdzaniu planu finansowego dysponent funduszu zatwierdza jednocześnie zestawienie planowanych kosztów wszystkich zadań finansowanych z funduszu, których wykonaniem kieruje, oraz zatwierdza i przekazuje dysponentom niższego stopnia zestawienia planowanych kosztów ważniejszych zadań, jakie mają być sfinansowane ze środków funduszu.

Rozdział 2.

Gromadzenie środków funduszu.

§ 4. 1. Właściwy oddział banku finansującego działalność eksploatacyjną jednostki będącej dysponentem funduszu otwiera dla niej odrębny rachunek bankowy, zwany „rachunkiem funduszu”. Podstawą otwarcia rachunku funduszu jest decyzja właściwego ministra określająca dysponentów funduszu.

2. Wyплаты z rachunku funduszu są ograniczone wysokością sum zgromadzonych na rachunku.

§ 5. Dotacje budżetowe wpływają na rachunek funduszu ministerstwa. Pozostałe dochody, a w szczególności dochody z tytułu narzutów na koszty przedsiębiorstw oraz dochody ze sprzedaży składników majątkowych, nabytych lub wytworzonych ze środków funduszu, wpływają na rachunki funduszu właściwych dysponentów.

§ 6. Obowiązek zarachowywania w ciężar kosztów narzutów na rzecz funduszu dotyczy wszystkich przedsiębiorstw branży, określonej przez ministra zgodnie z § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie funduszu postępu techniczno-ekonomicznego (Dz. U. Nr 49, poz. 274), zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 8 października 1963 r.”

§ 7. 1. Wysokość planowanych kwot narzutów na rzecz funduszu określa dla poszczególnych przedsiębiorstw dyrektor zjednoczenia na podstawie kwoty narzutów ustalonej dla zjednoczenia przez ministra.

2. Wysokość faktycznych narzutów należnych od przedsiębiorstwa ustala się zgodnie z przepisami § 5 ust. 5 i 6 rozporządzenia z dnia 8 października 1963 r., z tym że:

- 1) przy określaniu procentowej stawki narzutów za podstawę, względem której oblicza się tę stawkę, przyjmuje się planowaną wartość sprzedaży produkcji i usług, obliczoną według cen zbytu, zmniejszoną o podatek obrotowy lub podatek od operacji nietowarowych oraz o dodatnie różnice budżetowe, a zwiększoną o ujemne różnice budżetowe i dotacje przedmiotowe; do planowanej wartości sprzedaży nie wlicza się obrotów z tytułu sprzedaży towarów handlowych i materiałów oraz sprzedaży usług podwykonawców w budownictwie;
- 2) przy ustalaniu należnej kwoty narzutów przyjmuje się za podstawę stawkę procentową (pkt 1) oraz rzeczywiste, uwidocznione w księgowości przedsiębiorstwa obroty z tytułu sprzedaży produkcji i usług, skorygowane o elementy wymienione w pkt 1; jeżeli rzeczywiste obroty z tytułu sprzedaży za dany rok okażą się niższe od planowanej wartości sprzedaży (pkt 1), wpłaty dokonywane są na podstawie stawki procentowej i planowanej wartości sprzedaży.

§ 8. 1. Przedsiębiorstwa dokonują wpłat narzutów na właściwy rachunek funduszu.

2. Przedsiębiorstwo nie będące dysponentem funduszu dokonuje wpłaty całkowitej sumy narzutów na rachunek funduszu jednostki nadrzędnej będącej dysponentem funduszu.

3. Przedsiębiorstwo będące dysponentem funduszu wpłaca na rachunek funduszu jednostki nadrzędnej kwotę wynikającą z pomnożenia faktycznie zarachowanych narzutów przez wskaźnik procentowy ustalony przez jednostkę nadrzędną przy zatwierdzaniu rocznego planu finansowego funduszu, pozostałą zaś część narzutów przelewa z rachunku rozliczeniowego na swój rachunek funduszu. Wskaźnik procen-

towy podziału kwoty narzutów ustala jednostka nadrzędna uwzględniając rozmiar planowanych zadań przedsiębiorstwa finansowanych z funduszu i wysokość dochodów przewidzianych w planie finansowym.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwa dokonują wpłat, o których mowa w § 8, w ratach kwartalnych w terminach do:

- 1) 15 stycznia — za I kwartał;
- 2) 25 dni po rozpoczęciu każdego z następnych kwartałów.

2. Raty obejmują zaliczki z tytułu narzutów, obliczone od wartości sprzedaży produkcji i usług planowanej na dany kwartał, oraz wyrównanie za kwartał ubiegły, obliczone na podstawie danych księgowości, z tym że wyrównanie za rok ubiegły następuje przy wpłacie za drugi kwartał. Ewentualna korekta wyrównania za rok ubiegły, wynikająca ze zmiany danych bilansowych w związku z zatwierdzeniem sprawozdania finansowego, powinna być uwzględniona przy najbliższej wpłacie kwartalnej.

§ 10. Zjednoczenie będące dysponentem funduszu dokonuje przelewu odpowiedniej części narzutów na rachunek funduszu ministerstwa na zasadach określonych w § 8 ust. 3.

§ 11. 1. Zjednoczenie dokonuje przelewów, o których mowa w § 10, w ratach kwartalnych w terminach do:

- 1) 20 stycznia — za I kwartał;
- 2) 30 dni po rozpoczęciu każdego z następnych kwartałów.

2. Przepis § 9 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 12. 1. Ministerstwa i zjednoczenia dokonują przelewów środków z własnego rachunku funduszu na rachunki funduszu jednostek podległych, zgodnie z planami finansowymi funduszu (redystrybucja planowa).

2. Redystrybucji planowej dokonuje się w ratach kwartalnych na podstawie planu finansowego funduszu w następujących terminach:

- 1) ministerstwo do:
 - a) 25 stycznia — za I kwartał,
 - b) 35 dni po rozpoczęciu każdego z następnych kwartałów;
- 2) zjednoczenia do:
 - a) 31 stycznia — za I kwartał,
 - b) 40 dni po rozpoczęciu każdego z następnych kwartałów.

3. Ministerstwa i zjednoczenia mogą dokonywać w ciągu roku przesunięć środków funduszu między poszczególnymi jego dysponentami w miarę potrzeb, wynikających z analizy faktycznych wpływów i wydatków funduszu oraz z przebiegu wykonywania prac związanych z rozwojem techniki lub z postępowaniem organizacyjno-ekonomicznym (redystrybucja bieżąca). Redystrybucji bieżącej dokonuje się w formie przelewów pomiędzy rachunkami funduszu różnych dysponentów na podstawie decyzji jednostki nadrzędnej.

§ 13. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek właściwych ministrów, może być ustalony odmienny tryb gromadzenia oraz redystrybucji środków funduszu.

Rozdział 3.

Wydatkowanie środków funduszu.

§ 14. Środki funduszu mogą być wydatkowane w trybie:

- 1) zapłaty faktur wykonawców za prace wykonywane na podstawie indywidualnych zamówień;
- 2) przekazywania środków na pokrycie wydatków związanych z prowadzeniem prac planowych bądź zapłaty faktur (ostatecznych, częściowych, okresowych) za prace planowe, prowadzone przez instytuty naukowo-badawcze podległe dysponentowi funduszu, na zasadach określonych w przepisach o gospodarce finansowej instytutów naukowo-badawczych;
- 3) wypłaty wynagrodzeń osobom fizycznym za zlecane im opiniowanie wyników prac;
- 4) zapłaty faktur za aparaturę, przyrządy i inne przedmio-

ty nabywane przez dysponenta funduszu w związku z wykonywaniem określonych zadań;

5) wypłaty nagród za prace związane z rozwojem techniki lub z postępowaniem organizacyjno-ekonomicznym;

6) wypłaty wynagrodzeń za wynalazki określone w § 30 rozporządzenia z dnia 8 października 1963 r.

§ 15. Prace związane z rozwojem techniki oraz postępowaniem organizacyjno-ekonomicznym przedsiębiorstwa będące dysponentami funduszu wykonują na podstawie zleceń wewnętrznych; refundacja wydatkowanych wstępnie środków obrotowych ze środków funduszu następuje po wykonaniu całości lub części pracy na podstawie faktur wewnętrznych według faktycznych kosztów prac do wysokości kosztów planowanych, a w przypadkach uzasadnionych, o których mowa w § 16 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia z dnia 8 października 1963 r. — z uwzględnieniem przekroczeń kosztów planowanych.

Rozdział 4.

Ewidencja i sprawozdawczość finansowa.

§ 16. 1. Dysponenti funduszu będący jednostkami budżetowymi prowadzą ewidencję środków funduszu zgodnie z przepisami o rachunkowości budżetowej (Monitor Polski z 1961 r. Nr 17, poz. 87 i z 1962 r. Nr 2, poz. 4) w zakresie dotyczącym środków pozabudżetowych. W szczególności dysponenti ci ewidencjonują:

- 1) należne im narzuty — jako dochody przypisane (Wn konto 34, Ma konto 63) pod datą ostatniego dnia kwartału, którego narzuty dotyczą; księgowania tych dokonuje się na podstawie noty wystawionej przez jednostkę wpłacającą;
- 2) otrzymane wpłaty z tytułu narzutów — jako wpłaty z tytułu dochodów przypisanych (Wn konto 02, Ma konto 34);
- 3) otrzymane dotacje budżetowe — jako wpłaty dochodów nie przypisanych (Wn konto 02, Ma konto 63);
- 4) wypłaty na poczet prac planowych, wykonywanych przez instytucje będące zakładami budżetowymi — jako zaliczki (Wn konto 33, Ma konto 02);
- 5) faktury za prace i usługi, nagrody oraz zakup materiałów, aparatury i przyrządów przekazywanych zleceniobiorcom, jeśli zakupów tych nie dokonał zleceniobiorca i nie włączył ich równowartości do faktury za pracę — jako koszty prac (Wn konto 13, Ma konto 33 lub 02); jako koszty prac traktuje się również środki wydatkowane za zgodą właściwego ministra na sfinansowanie prac nieudanych (§ 11 ust. 3 rozporządzenia z dnia 8 października 1963 r.);
- 6) przejęcie od zleceniobiorcy materialnych składników majątkowych w wyniku rozliczenia zakończonego tematu — na koncie pozabilansowym 95 „Materialne składniki majątkowe funduszu postępu techniczno-ekonomicznego”;
- 7) sprzedaż materialnych składników majątkowych:
 - a) po cenach ewidencyjnych — na koncie pozabilansowym 95,
 - b) po cenach sprzedaży — jako należności z tytułu dochodów przypisanych (Wn konto 34, Ma konto 63); księgowania wymienionych pod lit. a) dokonuje się na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, ujmującego m. in. wartość ewidencyjną (początkową) oraz sprzedażną tych składników;
- 8) likwidację i nieodpłatne przekazanie materialnych składników majątkowych na koncie pozabilansowym 95; księgowania tych dokonuje się na podstawie protokołu likwidacji lub przekazania; złom oraz inne odpadki użytkowe, uzyskane w wyniku likwidacji, traktuje się jako dochody funduszu (Wn konto 41, Ma konto 63).

2. Dysponenti funduszu prowadzą ewidencję kosztów prac, z tym że w przypadkach określonych w § 2 ust. 3 wyodrębniają najważniejsze składniki kosztów prac oraz dokonują podziału kosztów prac według etapów ich wykonywania.

§ 17. 1. Dysponenti funduszu działający według zasad rozrachunku gospodarczego prowadzą ewidencję środków

funduszu na zasadach określonych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1959 r. w sprawie planów kont dla jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 66, poz. 341), a w szczególności:

- 1) ewidencję funduszu prowadzi się na dwóch odrębnych kontach analitycznych, prowadzonych w ramach konta 885 „Inne fundusze specjalne”:
 - a) na koncie „Funduszu postępu techniczno-ekonomicznego”, zwanym w dalszym ciągu kontem funduszu, obejmującym stan początkowy funduszu i jego zwiększenia z tytułu zarachowań narzutów, dochodów ze sprzedaży materialnych składników majątkowych oraz zmniejszenia z tytułu przelewów oraz kosztów prac zakończonych i rozliczonych,
 - b) na koncie „Koszty funduszu”, na którym ujmuje się koszty prac określone w § 16 ust. 1 pkt 5; koszty prac zakończonych przenosi się w ciężar konta funduszu pod datą rozliczenia tematu pracy;

ewidencja funduszu powinna być prowadzona w sposób umożliwiający wyodrębnienie poszczególnych rodzajów dochodów i kosztów według klasyfikacji ustalonej w planie finansowym funduszu;

- 2) środki pieniężne funduszu ewidencjonuje się na odrębnym koncie analitycznym prowadzonym w ramach konta 130 „Pozostałe środki pieniężne” w sposób umożliwiający ustalenie rodzajów wydatków i wpływów według klasyfikacji ustalonej w planie finansowym funduszu;
- 3) wszelkie należności i zobowiązania funduszu, w tym także zaliczki na poczet prac planowych, wykonywanych przez instytucje będące zakładami budżetowymi, ujmuje się na koncie 269 „Inne rozrachunki”;
- 4) materialne składniki majątkowe nabyte lub wytworzone ze środków funduszu i przejęte przez dysponenta w wyniku rozliczenia zakończonych tematów prac ewidencjonuje się zgodnie z zasadami określonymi w § 16 ust. 1 pkt 6 na koncie pozabilansowym 899 „Materialne składniki majątkowe funduszu postępu techniczno-ekonomicznego”; ewidencja materialnych składników majątkowych powinna być prowadzona z podziałem według miejsc ich znajdowania się, w sposób umożliwiający ustalenie poszczególnych kierunków ich rozchodu (sprzedaż, nieodpłatne przekazanie, likwidacja itp.).

2. Przepis § 16 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 18. Przedsiębiorstwa, będące dysponentami funduszu i wykonujące prace finansowane ze środków funduszu częściowo we własnym zakresie, a częściowo przy pomocy innych jednostek, ewidencjonują:

- 1) świadczenia innych jednostek — jeśli stanowią one tylko nieznaczną część prac i są finansowane wstępnie ze środków obrotowych — według ogólnych zasad jako koszty usług obcych, a następnie jako sprzedaż wewnętrzną (Wn konto „Koszty funduszu”, Ma konto 758 „Sprzedaż robót i usług nieprzemysłowych”);
- 2) świadczenia innych jednostek, jeśli obejmują one znaczną część prac lub polegają wyłącznie na dostawach aparatury i przyrządów — bezpośrednio na koncie „Koszty funduszu”.

§ 19. Przedsiębiorstwa ewidencjonują zarachowane narzuty na fundusz na stronie Wn konta 409 „Pozostałe koszty” i na stronie Ma konta 269 „Inne rozrachunki” lub na stronie Ma konta funduszu, jeśli dane przedsiębiorstwo jest równocześnie dysponentem funduszu; księgowania dokonuje się na podstawie noty, której oryginał przesyła się — nie później niż 10 dni po zakończeniu kwartału sprawozdawczego — dysponentowi funduszu, na którego rzecz narzuty są odprowadzane.

§ 20. Wymienione w §§ 17—19 symbole typowego planu kont dla przedsiębiorstw przemysłowych powinny być odpowiednio zmienione przez jednostki prowadzące rachunkowość na podstawie innych planów kont.

§ 21. Zleceniobiorcy prac finansowanych ze środków funduszu obowiązani są objąć ewidencję pozabilansową ma-

terialne składniki majątkowe związane z wykonywaniem określonego zadania (zlecenia), otrzymywane od dysponentów funduszu, nabywane na ich rachunek lub też powstające w toku prac.

§ 22. 1. Po zakończeniu tematu pracy lub jej etapu, nie później niż po upływie miesiąca od terminu jej zakończenia, zleceniobiorca obowiązany jest w porozumieniu z dysponentem funduszu:

- 1) ustalić ilość i stan użytkowy materialnych składników majątkowych otrzymanych od dysponenta funduszu, nabytych na jego rachunek w związku z wykonywaniem danej pracy lub powstałych w toku jej wykonywania;
 - 2) określić dalsze przeznaczenie tych składników (np. sprzedaż na rzecz zleceniobiorcy lub innych jednostek, przekazanie do archiwum, przejęcie przez dysponenta);
 - 3) w razie możliwości przeznaczenia składników majątkowych na cele użytkowe, dokonać ich szacunkowej wyceny z uwzględnieniem aktualnej wartości użytkowej.
2. Zasady przekazywania składników majątkowych zleceniobiorcom lub innym jednostkom regulują odrębne przepisy.

§ 23. 1. Dysponenti funduszu sporządzają sprawozdania finansowe z gospodarki środkami funduszu w trybie określonym w przepisach o rachunkowości budżetowej i według wzoru Rb 30, stanowiącego załącznik do zarządzenia.

2. Sprawozdania sporządza się za okresy kwartalne w sumach narastających od początku roku.

3. W sprawozdaniach sporządzanych na dzień 31 marca i 30 września podaje się sumy razem i następujące pozycje:

- 1) po stronie dochodów:
 - a) wpłaty przedsiębiorstw tytułem narzutów,
 - b) pozostałe dochody,
 - c) przelewy,
 - d) pozostałość na początek roku;
- 2) po stronie wydatków:
 - a) finansowanie prac realizowanych przez placówki naukowo-badawcze resortu,
 - b) pozostałe wydatki,
 - c) przelewy,
 - d) pozostałość na koniec okresu.
4. W sprawozdaniach sporządzanych na dzień 30 czerwca i 31 grudnia wykazuje się dochody i wydatki według pełnej klasyfikacji planu finansowego funduszu na dany rok, ustalonej w zarządzeniu w sprawie opracowania projektu budżetu centralnego. Do sprawozdań tych dołącza się poza tym następujące dane uzupełniające:
 - 1) należności ogółem, w tym:

- a) należności z tytułu narzutów,
- b) zaliczki wypłacone instytutom będącym zakładami budżetowymi;

- 2) zobowiązania ogółem;
- 3) materialne składniki majątkowe funduszu przejęte przez dysponentów — ogółem, w tym:
 - a) aparatura i przyrządy specjalne,
 - b) prototypy.

5. Sprawozdania z zakresu kosztów zadań finansowanych z funduszu sporządza się na zasadach określonych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Rozdział 5.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 24. Aktywa i pasywa funduszu postępu technicznego, figurujące w księgach dysponentów tego funduszu w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia, stają się aktywami i pasywami funduszu postępu techniczno-ekonomicznego.

§ 25. 1. W planach finansowych funduszu uwzględnia się wpływy i wydatki związane z dalszym prowadzeniem prac rozpoczętych przed wejściem w życie rozporządzenia z dnia 8 października 1963 r. i finansowanych poprzednio ze środków funduszu postępu technicznego.

2. Pozostałości środków funduszu postępu technicznego figurują w planach finansowych funduszu postępu techniczno-ekonomicznego na rok 1964 jako pozostałości tego funduszu z roku ubiegłego.

§ 26. Prace instytutów naukowo-badawczych finansowane dotychczas z funduszu postępu technicznego będą finansowane na zasadach określonych w przepisach o gospodarce finansowej instytutów naukowo-badawczych.

§ 27. 1. Dysponenti funduszu składają sprawozdania z gospodarki środkami funduszu za rok 1964 według wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia, stosując klasyfikację dochodów i wydatków, która będzie ustalona odrębnie.

2. Układ planów finansowych ustalonych na rok 1964 należy dostosować do klasyfikacji, o której mowa w ust. 1.

3. Zestawienia planowanych kosztów zadań, o których mowa w § 2, dotyczące 1964 r. sporządza się według wzoru, który będzie ustalony odrębnie.

§ 28. W roku 1964 terminy, określone w §§ 9—12, dotyczące I kwartału zastępuje się terminem 15 marca.

§ 29. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Minister Finansów: J. Albrecht

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 1964 r. (poz. 60).

(jednostka — dysponent funduszu)

SPRAWOZDANIE Z GOSPODARKI ŚRODKAMI FUNDUSZU POSTĘPU TECHNICZNO-EKONOMICZNEGO za okres od dnia 1 stycznia do 19 . . . r.

§	Dochody ¹⁾	Plan	Wykonanie	
			Wpływy	Dochody
1	2	3	4	5
1				
2				
	Przelewy — razem			x
	w tym:			
	poz. a) przelewy wewnątrz resortu ²⁾			x
	poz. b) przelewy międzyresortowe ³⁾			x
x	Razem			
x	Zwiększenie funduszu ⁴⁾	x	x	
x	Pozostałość na początek roku			
x	Ögółem			
	w tym: przedsiębiorstwa będące dysponentami funduszu			

§	Wydatki ¹⁾	Plan	Wykonanie	
			Wydatki	Koszty
1	2	3	4	5
1				
2				
	Przelewy — razem			x
	w tym:			
	poz. a) przelewy wewnątrz resortu ²⁾			x
	poz. b) przelewy międzyresortowe ³⁾			x
x	Razem			
x	Zmniejszenie funduszu ⁵⁾	x	x	
x	Pozostałość na koniec okresu sprawozdawczego			
x	Ögółem			
	w tym: przedsiębiorstwa będüce dysponentami funduszu			

U w a g i: 1) Rodzaje dochodów i wydatków należy wykazywać według klasyfikacji planu finansowego funduszu na dany rok, ustalonej w zarządzeniu w sprawie opracowania projektu budżetu centralnego.

2) Jako przelewy wewnątrz resortu wykazuje się przesunięcia środków funduszu, o których mowa w §§ 10, 11 i 12 zarządzenia.

3) Jako przelewy międzyresortowe wykazuje się przesunięcia środków funduszu, o których mowa w § 41 rozporządzenia z dnia 8 października 1963 r.

4) Jako zwiększenie funduszu wykazuje się otrzymane przelewy od innych dysponentów funduszu.

5) Jako zmniejszenie funduszu wykazuje się dokonane przelewy na rzecz innych dysponentów funduszu oraz inne zmniejszenia nie stanowiące kosztów, np. nieściągalne należności.

61

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 27 stycznia 1964 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów i usług nietypowych produkowanych (świadczonych) dla jednostek gospodarki społecznej przez przedsiębiorstwa resortu komunikacji objęte planowaniem centralnym.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 17, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu zarządzenia są wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami i ich uzupełnieniami, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Do produkcji mającej charakter jednorazowy (ust. 1) zalicza się również produkcję małoseryjną, jeżeli ma ona charakter niepowtarzalny.

3. Gdy w zarządzeniu jest mowa o artykułach nietypowych, oznacza to również i nietypowe usługi (roboty) przemysłowe.

4. Nietypowymi usługami (ust. 3) są usługi (roboty) nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienia.

§ 2. Ceny nietypowych artykułów (§ 1), produkowanych dla jednostek gospodarki społecznej przez przedsiębiorstwa resortu komunikacji, uzgadniają w drodze porozumienia wykonawca z zamawiającym na zasadach określonych w zarządzeniu.

§ 3. 1. Podstawą do uzgodnienia ceny (§ 2) jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu zamówienia.

2. Kalkulacja planowanego kosztu własnego powinna być sporządzona według wzorów określonych zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 5 kwietnia 1957 r. w sprawie trybu ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i in-

westycyjnych oraz cen robót o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr 32, poz. 220).

3. W kalkulacji, o której mowa w ust. 1, należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga z produkcji najbardziej zbliżonych artykułów typowych, jednak w odsetku nie wyższym niż przeciętny zysk osiągany z całości swej produkcji.

4. Jeżeli ceny artykułów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu nietypowego (ust. 3) nie pokrywają kosztu ich produkcji, należy w kalkulacji artykułu nietypowego uwzględnić zysk w wysokości 5%.

5. Przez produkcję najbardziej zbliżoną do produkcji danego wyrobu nietypowego rozumieć należy produkcję artykułu lub grupy artykułów dających się porównać z artykułem nietypowym pod względem przeznaczenia lub technologii wytwarzania.

6. Przeciętnym zyskiem osiąganym z całości produkcji (ust. 3) jest zysk zweryfikowany wykazany w ostatnim pełnym rocznym zamknięciu bilansowym.

7. Jeżeli zysk (ust. 6) jest wyższy od średniego zysku planowanego na dany rok w planach techniczno-ekonomicznych, za zysk, o którym mowa w ust. 3, uważa się zysk planowany.

§ 4. Jeżeli faktycznie osiągnięty zysk z produkcji nietypowej przekracza zysk określony w kalkulacji (§ 3) więcej niż o 3% w stosunku do kosztu produkcji, różnicę tę uważa się za zysk nieprawidłowy, podlegający przelaniu na zasadach i w trybie przewidzianych uchwałą nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1963 r. Nr 35, poz. 175).